

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/221/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113237907
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1113237907.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci žalobkyne: L. Č., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko ; U. XXXX/X, XXX XX Bratislava zastúpená Okenica Šula & Co., s.r.o. so sídlom Zámocká č. 30, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko SED - domov sociálnych služieb. Partizánska 2, 811 03 Bratislava, ako osoba s obmedzenou spôsobilosťou na právne úkony zastúpená opatrovníkom: X. B. T. Bratislava sídlo: F. X, XXX XX Bratislava, zastúpená VICOVÁ & ŠUMICHRAST advokátska kancelária sídlo: Račianska 1572/72, 83102 Bratislava, o zaplatenie 3 160,62 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na Okresný súd Bratislava I dňa 05.11.2013 domáhala sa žalobkyňa proti žalovanej zaplatenia sumy 3 160,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 3 160,62 eur od 31.08.2013 do zaplatenia a trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že požičala žalovanej v roku 1996 sumu 11 630 SK (368,04 eur) na kúpu bytu č. 22 v bytovom dome so súpisným číslom XXXX, nachádzajúcom sa na X. ul. X v W.. Následne v roku 2009 požičala žalobkyňa žalovanej sumu 1.000 eur na výmenu nových okien v byte. Dňa 07.11.2011 odstúpila žalovaná ako predávajúca od kúpnej zmluvy zo dňa 28.04.2011, ktorú uzatvorila s p. Q. S., G.. D. S. a H. S., spoločne bydliskom G. XX, XXX XX W. ako kupujúcimi. Predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k bytu. Žalovanej vznikla odstúpením od kúpnej zmluvy povinnosť vrátiť kupujúcim časť zaplatenej kúpnej ceny vo výške 1.700 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná v čase odstúpenia od zmluvy nemala peniaze na vrátenie časti kúpnej ceny, žalobkyňa jej dňa 07.11.2011 požičala sumu 1.700 eur. Zároveň zaplatila aj všetky notárske poplatky celkovej výške 74,58 eur. Žalobkyňa dňa 16.08.2013 vyzvala žalovanú, aby jej sumu 3.160,62 eur vrátila do dvoch týždňov odo dňa doručenia výzvy. Žalovaná žalobkyňi peniaze nevrátila.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Uviedla, že na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa nepredložila žiaden relevantný dôkaz, nakoľko dôkazy predložené spolu so žalobou zo dňa 04.11.2013 žiadnym spôsobom nepreukazujú, že by medzi žalobkyňou a žalovanou niekedy došlo k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov vo výške 3.160,62 eur za účelom uzatvorenia ústnej zmluvy o pôžičke. Žalovaná vzniesla námietku premlčania a to v časti žalobkyňou uplatňovaného nároku vo výške 368,04 eur s príslušenstvom z údajnej zmluvy o pôžičke z r. 1996 a v časti žalobkyňou uplatňovaného nároku vo výške 1.000.- eur s príslušenstvom z údajnej zmluvy o pôžičke z roku 2009.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výpoveďou svedkov F. T., U. M., Q. M., Q. S., P. W. T., F. H., L. G., P. U. P.Á., a listinnými dôkazmi: kúpnu zmluvou o prevode vlastníctva k bytu zavretou dňa 08.04.2011 medzi P. M. a Q. S., G. D. S. a H. S., odstúpením od zmluvy o prevode vlastníctva k bytu zo dňa 07.11.2011, predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 16.08.2013 kúpnu zmluvou zo dňa 22.04.2013 o prevode vlastníctva bytu uzavretou medzi P. M. a F. X..H..E. ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav: Žalobkyňa poskytla žalovanej v roku 1996 sumu 11 630 Sk (368,04 eur) na kúpu bytu č. 22 v bytovom dome so súpisným číslom XXXX, nachádzajúcom sa na X. J. X Q. W. Svedkyňa T. M. U. potvrdila vo svojej svedeckej výpovedi, že žalobkyňa sumu 11 000.- Sk v bankovkách odovzdala pani M. v byte žalobkyne za prítomnosti svedkyne, ktorá žalobkyni požičala sumu 5 000.- Sk nakoľko ona sama požadovaných 11 000.- Sk nemala. Žalovaná si peniaze vzala a dala do tašky. Žiadne potvrdenie nebolo vystavené a nebola spísaná žiadna zmluva vzhľadom na dlhoročné priateľské vzťahy. V roku 2009 poskytla žalobkyňa žalovanej sumu 1 000.- euro na výmenu nových okien v byte, čo bolo preukázané výsluchom svedka F. H. a L. G.. Výsluchom svedka Q. M. mal súd preukázané, že v roku 2011 u notára žalobkyňa odovzdala žalovanej sumu 1 700.- euro, ktorú sumu následne vrátila žalovaná Q. S. z titulu odstúpenia od kúpnopredajnej zmluvy. Žalobkyňa listom zo dňa 16.08.2013 vyzvala žalovanú, aby jej sumu 3 160,62 eur vrátila do dvoch týždňov odo dňa doručenia výzvy.

4. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 19. mája 2015, č. k. 9C/221/2013 -122, tak, že žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobkyňou ako aj premlčania práva a uložil žalovanej zaplatiť náhradu trov konania žalobkyne. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 26. januára 2017 č.k. 10Co/16/2016-151 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd považoval za potrebné upriamiť pozornosť prvoinštančného súdu na skutočnosť, že v spore, v ktorom sa veriteľ žalobou na súde domáha od dlžníka, aby mu vrátil požičané peniaze, musí v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka splniť dôkaznú povinnosť podľa § 120 ods. 1 O. s. p., teda musí uniesť dôkazné bremeno nielen o tom, že s dlžníkom v určitom čase uzavrel zmluvu o pôžičke peňazí, ktoré mu mali byť v dohodnutej dobe dlžníkom vrátené, ale aj o tom, že tieto peniaze dlžníkovi skutočne požičal (prenechal mu ich, odovzdal mu ich), a to či už v hotovosti alebo formou bezhotovostného platobného styku s tým, že ak veriteľ (žalobkyňa) nedisponuje žiadnou písomnou zmluvou a ani iným listinným dôkazom, ktorý by ústne uzavretie zmluvy o pôžičke preukazoval, je jeho postavenie síce v spore sťažené, avšak v žiadnom prípade nevylučuje možnosť preukázať tvrdené skutočnosti inými dôkaznými prostriedkami najmä v prípade, ak žalovaný uzavretie akejkoľvek pôžičky popiera, pričom predpokladom uzavretia zmluvy o pôžičke (v ústnej alebo písomnej forme) je odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi a základnou povinnosťou dlžníka je vrátiť vec rovnakého druhu, v rovnakom množstve a kvalite, keďže k zmluve o pôžičke v zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka nedochádza len na základe dohody strán (účastníkov zmluvy) účinným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy o pôžičke, ale až skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

5. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom žalobkyne, znaleckým posudkom P. Q. M. číslo 10/2018 a obsahom rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.júna 2018, z ktorých súd zistil, že žalovaná trpí závažným duševným ochorením - schizofrénou psychózou (schizofréniou) s reziduálnou symptomatikou. Na základe vykonaného dokazovania Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 27.júna 2018 pod číslom konania 3Ps/1/2018 obmedzil spôsobilosť žalovanej na právne úkony v rozsahu nakladania s finančnými prostriedkami v sume vyššej ako je výška mesačného starobného dôchodku priznaného jej rozhodnutím Sociálnej poisťovne, nakladania a správy jej, či už hnuteľného alebo nehnuteľného, majetku, konania pred súdom, ako aj všetkými ďalšími štátnymi a správnymi orgánmi a bankami, preberania doporučených listových zásielok určených do vlastných rúk, uzatvárania akýchkoľvek zmlúv, ako aj jednostranných právnych úkonov, ktoré by ju zaväzovali k plneniu materiálnych alebo finančných povinností Súd tiež rozhodol, že P. M. nie je tiež spôsobilá samostatne rozhodovať o X. N. X. Za E. P. M. súd J. Stredisko Evanjelickej T. Bratislava, so sídlom Partizánska 2, Bratislava, s tým, že opatrovník je oprávnený a povinný opatrovankyňu zastupovať v rozsahu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony. Vzhľadom k zisteným skutočnostiam týkajúcim sa zdravotného stavu žalovanej a obmedzenie jej spôsobilosti na právne úkony súd nevyhovел návrhu žalobkyne na doplnenie dokazovania výsluchom žalovanej a dokazovanie výsluchom žalovanej nevykonal z dôvodu, že v zmysle záverov znaleckého posudku P. Q. M. orvátbovej č. 10/2018 zo dňa 20.04.2018 žalovaná vzhľadom na výrazné narušenie úsudku nechápe súdny spor ohľadne vrátenia

sumy 3160,62 eur, ktorú si údajne požičala do svojej kamarátky, nepamätá si na udalosti, ktoré sa udiali v minulosti, nie je schopná naformulovať a vysvetliť svoje argumenty, nedokáže pochopiť informácie od iných ľudí a nedokáže hájiť svoje záujmy pred súdom. Vzhľadom na psychický stav žalovanej, znalkyňa neodporúčala účasť žalovanej na pojednávaní, ani jej riadne vypočutie pred súdom a odporúčala, aby súd od jej výsluchu upustil.

6. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (Zák. č. 40/1964 Zb.) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

7. Podľa § 658 Občianskeho zákonníka

(1) Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

(2) Pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

8. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

9. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne.

11. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobkyňa poskytla žalovanej v roku 1996 sumu 11 630 Sk (368,04 eur) na kúpu bytu č. 22 v bytovom dome so súpisným číslom 3149, nachádzajúcom sa na X. J. X Q. W.. Svedkyňa T. M. U. potvrdila vo svojej svedeckej výpovedi, že žalobkyňa sumu 11 000.- Sk v bankovkách odovzdala F. M. v byte žalobkyne za prítomnosti svedkyne, ktorá žalobkyňi požičala sumu 5 000.- Sk nakoľko ona sama požadovaných 11 000.- Sk nemala. Žalovaná si peniaze vzala a dala do tašky. Žiadne potvrdenie nebolo vystavené a nebola spísaná žiadna zmluva vzhľadom na dlhoročné priateľské vzťahy. V roku 2009 poskytla žalobkyňa žalovanej sumu 1 000.- euro na výmenu nových okien v byte, čo bolo preukázané výsluchom svedka F. H. Y. L. G.. Výsluchom svedka Q. M. mal súd preukázané, že v roku 2011 u notára žalobkyňa odovzdala žalovanej sumu 1 700.- euro, ktorú sumu následne vrátila žalovaná Q. S. z titulu odstúpenia od kúpnopredajnej zmluvy. Z vykonaného dokazovania však nevyplývalo, že došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke medzi žalobkyňou a žalovanou, nakoľko v danom prípade absentuje záväzok žalovanej ako dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). V konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaná zaviazala žalobkyňi povinnosťou vrátiť žalobkyňi veci rovnakého druhu (peňazí). Z uvedeného vyplýva, že nebolo v konaní pred súdom preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou vznikol právny vzťah zo zmluvy o pôžičke v zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno svojich

tvrdení, že medzi stranami sporu boli uzavreté zmluvy o pôžičke, ktoré by splňali podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, najmä z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí), preto súd žalobu zamietol.

12. Súd sa zaoberal aj námietkou premlčania, ktoré vznesla žalovaná a to v časti žalobkyňou uplatňovaného nároku vo výške 368,04 eur s príslušenstvom z údajnej zmluvy o pôžičke z r. 1996 a v časti žalobkyňou uplatňovaného nároku vo výške 1.000.- eur s príslušenstvom z údajnej zmluvy o pôžičke z roku 2009. Žalobkyňa tvrdila, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 146/2008, je príkladom toho, ako sa posudzuje právna otázka začiatku plynutia premlčacej lehoty v prípade, ak doba plnenia nebola zmluvnými stranami určená, pričom podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky začína premlčacia doba plynúť dňom splatnosti dlhu, tzn. prvý deň potom, ako veriteľ požiadal dlžníka o vrátenie pôžičky s poukazom na ust. § 456 Občianskeho zákonníka. Žalovaná strana uviedla, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo 146/2008, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa nemožno v danom prípade použiť vzhľadom na to, že kolégium NS SR sa zhodlo na tom, že toto rozhodnutie nebude publikované v zbierke zákonov, nakoľko sa s ním kolégium nestotožnilo. Poukázala na rozhodnutie NS SR 7Cdo 1375/2015.

13. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7Cdo/1375/2015 zo dňa 23. augusta 2017 je zrejmé, že rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 146/2008 bolo zaradené na rokovanie občianskoprávneho kolégia, ktoré sa uskutočnilo 28. a 29. mája 2009 (Cpj. 10/2009), avšak na základe výsledku hlasovania prítomných členov tohto kolégia bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého toto rozhodnutie nemá byť publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. S názorom vyjadreným v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 146/2008 sa senát 7 C nestotožnil. V zmysle § 563 Občianskeho zákonníka je veriteľ už od vzniku dlhu oprávnený vyzvať veriteľa na plnenie a stanoviť splatnosť dlhu. Opozitný právny názor vyjadrený v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 146/2008 podmieňuje objektívny charakter začiatku plynutia premlčacej doby, ktorý vyplýva z § 101 Občianskeho zákonníka tým, že ho robí závislým na subjektívnom prvku - rozhodnutí veriteľa, či výzvou na zaplatenie (§ 563 Občianskeho zákonníka) vyvolá alebo nevyvolá splatnosť dlhu. Akceptovanie názoru o viazanosti začiatku plynutia premlčacej doby na deň splatnosti dlhu a nie na deň vzniku právneho vzťahu, z ktorého dlžníkovi vznikla povinnosť na plnenie, by viedlo k neprípustnému posunutiu začiatku plynutia premlčacej doby (v zrejmom rozpore s účelom inštitútu premlčania) prakticky na neobmedzenú dobu podľa ľubovôle veriteľa. Nesúhlas s právnym názorom, na ktorom spočíva rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 146/2008, bol prezentovaný aj v odbornej právnickej literatúre [viď napríklad publikáciu U. U. O., Občiansky zákonník pre prax (komentár), vydavateľstvo Eurounion, 2015, str. 2458, resp. 2468 a 2472].30.

14. V zmysle citovaného rozhodnutia NS SR premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje trojročnú všeobecnú premlčaciu dobu. Občiansky zákonník stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (actio nata). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Zmluvné strany sa nie vždy dohodnú na splatnosti záväzku. Okamih splatnosti práva na plnenie má pritom rozhodujúci význam predovšetkým pre posúdenie, či a kedy nastáva actio nata, pre začiatok plynutia všeobecnej premlčacej doby (viď § 101 Občianskeho zákonníka) a pre začiatok omeškania dlžníka (§ 517 Občianskeho zákonníka). Už v judikáte R 28/1984 bol prijatý záver, podľa ktorého „ak nebola doba splnenia dlhu dohodnutá ani inak ustanovená, začína premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu“. Na tomto závere sa ustálila aj neskoršia súdna prax (viď napríklad rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 25/2003, ktoré bolo neskôr publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) ako judikát R 91/2004] zotrvávajúca na tom, že ak doba plnenia nie je určená zákonom, rozhodnutím alebo zmluvou, splatnosť vyvolá veriteľ tým, že dlžníka požiada o plnenie (§ 563 Občianskeho zákonníka). Dlžník je v takom prípade povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo bol veriteľom požiadaný o jeho splnenie. Ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je preto významný prvý

objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol. Uvedený právny názor bol zastávaný už v staršej právnej teórii (porovnaj napríklad publikáciu Š. D.: Slovenské všeobecné súkromné právo. 1 zväzok, Bratislava: Knižnica Právnickej jednoty 1941, str. 386, v ktorej sa uvádza, že plynutie času pri premlčaní začína v prípade relatívnych právnych nárokov, t. j. aj práva obligačného vtedy, ak sa stali splniteľnými, t. j. actio nata; „ak ale splatnosť závisí od vypovedania pohľadávky veriteľom, potom začne premlčanie od okamžiku vzniku pohľadávky“; obdobne viď publikáciu Štefan Luby: Občianskoprávny nárok, Bratislava: Právnické štúdie 1958, str. 270). Identický právny názor sa prezentuje aj v novšej právnej teórii (porovnaj napríklad C., G.: Občiansky zákonník 1. Veľký Komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 498).²¹ Na rovnakom právnom názore spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (okrem sp. zn. 1 Cdo 25/2003 viď sp. zn. 1 Cdo 148/2004. V zmysle vyššie uvedeného, ak žalobkyňa tvrdila, že prvá pôžička vo výške 11 630.- Sk bola uzavretá v roku 1996, žalobkyňa mala možnosť vyvolať splatnosť dlhu v roku 1996. Od vtedy plynula všeobecná trojročná lehota a právo sa premlčalo v roku 1999. Čo sa týka pôžičky vo výške 1000.- eur, ktorú mala žalobkyňa poskytnúť žalovanej v roku 2009, mala žalobkyňa možnosť vyvolať splatnosť dlhu v roku 2009 a právo sa premlčalo vo všeobecnej premlčacej lehote v roku 2012. Žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 05.11.2013, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalovanou je dôvodná. Žalobkyňa si nárok na zaplatenie 368,04 eur (11 630.-Sk) s príslušenstvom z údajnej zmluvy o pôžičke z r. 1996 a nárok na zaplatenie 1.000 eur s príslušenstvom z údajnej zmluvy o pôžičke z r. 2009 uplatnila po uplynutí zákonnej trojročnej premlčacej lehoty. Žalobkyňou uplatnené právo sa v časti o zaplatenie 1 368,04 eur premlčalo vo všeobecnej premlčacej trojročnej lehote. Premlčané právo nemožno žalobkyni priznať, aj z tohto dôvodu súd žalobu zamietol.

15. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1, § 262 CSP v zmysle zásady úspechu strany vo veci. Žalovaná mala v konaní plný úspech, súd preto zaviazal žalobkyňu povinnosťou náhrady trov konania žalovanej v rozsahu 100%. Podľa § 262 ods. 2/ CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.